

Toen hij eens bij hen was, droeg hij hun op: 'Ga niet weg uit Jeruzalem, maar blijf daar wachten tot de belofte van de Vader, waarover jullie van mij hebben gehoord, in vervulling zal gaan. Johannes doopte met water, maar binnenkort worden jullie gedoopt met de heilige Geest.' Zij die bijeengekomen waren, vroegen hem: 'Heer, gaat u dan binnen afzienbare tijd het koningschap over Israël herstellen?' Hij antwoordde: 'Het is niet jullie zaak om te weten wat de Vader in zijn macht heeft vastgesteld over de tijd en het ogenblik waarop deze gebeurtenissen zullen plaatsvinden. Maar wanneer de heilige Geest over jullie komt, zullen jullie kracht ontvangen en van mij getuigen in Jeruzalem, in heel Judea en Samaria, tot aan de uiteinden van de aarde.'

Toen hij dit gezegd had, werd hij voor hun ogen omhooggeheven en opgenomen in een wolk, zodat ze hem niet meer zagen. Terwijl hij zo van hen wegging en zij nog steeds naar de hemel stonden, stonden er opeens twee mannen in witte gewaden bij hen. Ze zeiden: 'Galileeërs, wat staan jullie naar de hemel te kijken? Jezus, die uit jullie midden in de hemel is opgenomen, zal op dezelfde wijze terugkomen als jullie hem naar de hemel hebben zien gaan.' Daarop keerden de apostelen van de Olijfberg terug naar Jeruzalem.

Handelingen 1, 4-12

'Hij is naar de hemel.' Zo zeggen wij dat soms, wanneer iemand gestorven is. In de oudheid drukte men dezelfde gedachte soms uit in een 'opnemingsverhaal', een zeer gebruikelijk literair genre, zowel in de niet bijbelse literatuur als in de Bijbel. De apostel Petrus had het voordien in zijn eerste brief geformuleerd als een geloofsbelijdenis: '*... dankzij de opstanding van Jezus Christus, die de hemel is binnengegaan en nu aan Gods rechterhand zit.*' (1 Petr. 3, 21-22) Lucas heeft er in de Handelingen van de apostelen een opnemingsverhaal van gemaakt. Het is dus een 'verhaal', geen verslag van een wonder (boven-)natuurlijk verschijnsel.

Zoals hij dat in zijn evangelie gedaan heeft, maakt Lucas een vergelijking van Jezus met Johannes de Doper: '*Johannes doopte met water, maar binnenkort worden jullie gedoopt met de heilige Geest.*' Wat dat betekent wordt verder uitgelegd: '*wanneer de heilige Geest over jullie komt, zullen jullie kracht ontvangen en van mij getuigen in Jeruzalem, in heel Judea en Samaria, tot aan de uiteinden van de aarde.*' Johannes de Doper is ook hier de wegbereider voor Jezus, maar – net als in het evangelie – is Jezus ook hier groter dan Johannes.

De 'hemelvaart' zelf wordt weergegeven met een bekend beeld: *Toen hij dit gezegd had, werd hij voor hun ogen omhoog geheven en opgenomen in een wolk, zodat ze hem niet meer zagen.* Een wolk werd gezien als een beeld voor God, zoals in het verhaal van de Uittocht: '*Terwijl het volk op een afstand bleef staan, ging Mozes naar de donkere wolk waarin God aanwezig was.*' (Exodus 20,21) en '*Zolang hun tocht duurde, rustte overdag de wolk van de HEER op het tabernakel, 's nachts*

verscheen er een vuur in, dat voor alle Israëlieten zichtbaar was.' (Ex. 40, 38) Dezelfde wolk komt ook terug in de evangeliën, in de verhalen over de doop van Jezus en de gedaanteverandering op de berg: *Terwijl hij nog aan het spreken was, kwam er een wolk aandrijven, die een schaduw over hen wierp; ze werden bang toen de wolk hen omhulde. Er klonk een stem uit de wolk, die zei: 'Dit is mijn Zoon, mijn uitverkorene, luister naar hem!'* (Lucas 9, 34-35)

Jezus is naar de hemel, Jezus is bij God.

Maar ... '*Galileeërs, wat staan jullie naar de hemel te kijken? Jezus, die uit jullie midden in de hemel is opgenomen, zal op dezelfde wijze terugkomen als jullie hem naar de hemel hebben zien gaan.*' Twee mannen in witte gewaden (boodschappers van God) zetten de leerlingen met hun twee voeten op de aarde. Ze verbinden de hemel met de aarde, zoals Jezus dat tijdens zijn leven op aarde deed. Met liefde, barmhartigheid en gerechtigheid werkte Hij aan het 'koninkrijk van de hemel', Gods 'koninkrijk', een hemel op aarde.

Lucas gebruikt daarvoor dezelfde gedachte als in het verhaal van de leerlingen van Emmaüs: *ze stonden op en gingen meteen terug naar Jeruzalem.* (Lc. 24, 33) Jeruzalem is de plaats van de verrijzenis, de plaats van het volle leven. De leerlingen zullen het werk van Jezus verder zetten.

Dit verhaal over de hemelvaart verbindt de hemel met de aarde. Het is een opdracht voor leerlingen van Jezus, tot op vandaag. De heilige Geest geeft ons de kracht om daarvan te getuigen, in woord en leven.

God van de hemel,
God van de aarde,
Jezus heeft
door zijn leven in liefde,
barhartigheid en gerechtigheid
de hemel verbonden met de aarde.
Zo werkte Hij
aan het koninkrijk van de hemel,
uw bedoeling met mens en wereld.

Hij heeft die taak doorgegeven
aan de mensen die in Hem geloven.

Zend ons uw Geest,
die ons de kracht geeft
om van Hem te getuigen,
van zijn boodschap
en van zijn levenswijze.

Moge zo
een stukje van de hemel
zichtbaar worden,
hier op onze aarde.

Amen.

Foto:
Hemelvaart. Dit scharniermoment is
veelvuldig door kunstenaars weergegeven.
De eerste directe uitbeeldingen dateren van
rond het begin van de vijfde eeuw. Op een
van de vroegste, een ivoorsnijwerk dat rond
het jaar 400 wordt gedateerd, zien we
Christus die een berg beklimt naar de
uitgestrekte hand van God. Latere werken,
vooral in Noord-Europa, laten de voeten
zien van Jezus die in de wolken verdwijnt, en
soms ook zijn voetafdrukken op de aarde.
www.artway.eu

In het Licht van Gods Woord

Hemel en aarde